

NEWSLETTER

syyskuu 2007

Syksy, mukanaan kuraiset tarhat ja säkkipimeät illat, on nyt sitten taas tullut. Onneksi maneesi säilyttää kesäkelit. Mitä nyt kovemman sateen ropina laajalla peltikatolla saa tuntumaan siltä kuin olisi rummun sisällä, jolloin ratsastajat joutuvat tulkitsemaan käsimerkeistä opettajan neuvot mutta hyvin näyttävät ymmärtävät niinkin.

No pian saadaan ruveta taas ruuvaamaan hokkeja hevosten kenkiin. Tässä vaiheessa toivoo, että tulisi mahdollisimman pian oikein kunnon talvi paksuine puhtaine valkeine lumikinoksineen.

Ratsastajaesittelyssä: Liina

Liina kuuluu tallimme minijunioreihin eli pieniin mutta pippurisiin ratsastajiin. Liinalla on luonteva ote hevosiin ja Senninkin kanssa hän työskentelee rauhallisesti ja luottavaisesti. Niinpä yleensä naama nurin päin esiintyvä poni on korvat hörössä vaikka Liina hääriilee karsinassa.

Kuva: Liina 80 cm korkean Sennin hoitopuhissa

Minkä ikäinen olet ja kauanko olet ratsastanut?

Olen kuusi vuotta ja ratsastanut aika kauan.

Miksi ratsastat?

Se on niin kivaa, en jättäisi väliin mistään syystä. Tykkään hevosista kun ne on niin ihania kun niillä voi ratsastaa ja niillä on niin söpöt silmät.

Mistä ratsastuksessa pidät eniten?

Laukkaaminen on kivinta

Millä hevosistamme ratsastat mieluiten?

Milli, olen aina haaveillut että voi ratsastaa valkoisella hevosella

Mistä haaveileit?

Isona alan hyppäämään esteitä

Menestystä hevosillemme

Lyyli tupla-aluemestariksi

Mari Yliniemi ja Lyyli voittivat hienosti esteratsastuksen Pohjois-Suomen alueestaruuden nuorissa hevosissa. Voitto vaati tiukan uusintaratsastuksen.

Ja mikä mahtavinta; viikon päästä Lyyli kuittasi taskuunsa Pohjois-Suomen alueestaruuden myös kouluratsastuksessa voittamalla sekä lauantain että sunnuntain osakilpailut!

Näin se osoitti laatunsa saamalla molempien lajien nuortenhevosten alueestaruudet, joka ei liene kovin tavallista.

Kovasti onnea Marille, joka on tehnyt Lyylin kanssa hienoa työtä tämän vuoden kun tamma on hänellä ollut. Onnellisena ja ylpeinä voidaan myös todeta, että ihan pieleen ei ole hevosen alkukoulutuskaan täällä kotona mennyt. Tärkein tekijä on toki monilahjainen Lyyli itse.

Kuva: Lyyli ja koulukisoissa sitä ratsastava Mia Nurkkala mestareina saamassa palkintojaan (kuva:Leena Yliniemi)

Thielo ja Juuli myös palkinnoille

Etelä-Suomen aluemestaruuksista kouluratsastuksessa kisattiin samana viikonloppuna Hyvinkäällä. Juuli ja Thielo tulivat hienosti 9:siksi yli 20 lähtijän joukossa omilla ennätyspisteillään helppo B:stä yli 60% tuloksella. Mukaan mahtui silti yksi harmittava väärä tie käyntiosuudessa ja pieni rike laukasta raviin siirtymisessä. Ilman niitä olisi todennäköisesti rusetti ollut kotiintuomisina.

Viikko mestaruuksien jälkeen sitten melkein kaikki osui kohdilleen. Pari osallistui aluekisoihin Keravalla. Avoimeen helppo B-luokkaan oli ilmoittautunut peräti 42 lähtijää. Juuli ja Thielo tekivät uransa parhaan radan, ja tulivat hienosti toiseksi ja jättivät taakseen monta kokeneempaa kouluratsastajaa. Prosentit olivat jo 63%. Tästä on mukava lähteä pikkuhiljaa valmistautumaan ensi kauteen kun kehitys on koko kauden ollut nousujohteista sekä tuomarit ovat antaneet myönteisiä kommentteja ponista ja sen liikkeistä.

Uusia ratsastajia

Kesän mittaan ja nyt syksyllä olemme saaneet mukaan monta uutta mukavaa ratsastajaa. Myös uusi lasten alkeiskurssi alkoi sunnuntaisin. Aloittelevia tulijoita olisi enemmän kuin voimme ottaa, ja olemmekin joutuneet ohjaamaan halukkaita muille talleille sekä ottamaan ihmisiä jonotuslistalle. Kokeneemmille ratsastajille sen sijaan löytyy vielä muutamia paikkoja. Pienet ryhmäkoot ovat kuitenkin asia josta emme halua tinkiä.

Ratsastus elää parhaillaan voimakasta kasvun aikaa, mikä on tietysti ilahduttavaa. Paitsi että on tehokasta liikuntaa sitä kipeästi kaipaaville nykyihmisille se opettaa pitkäjänteisyyttä tässä muuten nopeatahtisessa maailmassa. Jokainen huomaa varsin pian, että ratsastus on laji jota ei opi edes auttavasti ihan äkkiä. Vaatii sitkeyttä ja motivaatiota harjoitella pari vuotta ja huomata olevansa vasta aloittelija, kun jossain toisessa lajissa kilpaillaan jo täyttä päätä Suomen mestaruuksista parin vuoden harjoittelulla.

Maippi lomittajana

Syyskuussa Jukan työmatkojen aikana on tunteja ystävällisesti lomittanut Karjalaisen Marja eli Maippi. Siviilityönään Radio Itä-Uusimaan juontajana toimivalla Maipilla on oma upouusi talli Myrskylän tien varressa, jossa on hänen omiensa lisäksi hoitohevosia.

Tunnit sujuivat hyvin, mitä nyt aivan nuorimmat junnut (ja muutamat vähän vanhemmatkin) hieman alkuun jännittivät ja ujostelivat niin että ratsastaminen ei sujunut heti normaalitahtiin. Ratsastajille on kuitenkin eduksi, että joskus ulkopuolinen katsoo heitä "tuorein" silmin, ja onhan se mukavaa vaihteluakin. Maipin tunteista pidettiin niin, että toivottavasti saamme hänet vastakin tunteja pitämään.

Kuva: Maippi tulossa suoraan tunnin pidosta

Hevosmiestaidot testissä

Tallissamme asuu neljä itsetietoista hevosta, jotka eivät päästä ratsastajiaan liian helpolla nimenomaan tallissa.

Senni on pieni, musta, paksu ja sillä on hervoton harja pitkällä otsatukalla. Ja se osaa irvistää näytellen valkoisia hampaitaan jotta sellaiset jotka eivät sitä tunne, ottavat kiireesti kolme hyppyaskelta taaksepäin. Senni ei siedä että sitä tuijotetaan tai sille lässytellään. Monihan yrittää olla mukava eläimelle puhumalla pehmoisia kuin vauvoille tavataan tehdä (mitähän nekin siitä tuumaavat, ilmeisesti taaperot oppivat varsin pian että ikenillä irvistely ei pelota ketään päinvastoin luulevat vaan että nyt se hymyili minulle).

Ressu olisi mieluiten omissa oloissaan, ja ympärillä pyörivä harjaaja tai satuloija kiukuttaa sitä. Niinpä se protestoi heiluttamalla päätään, irvistelemällä ja puremalla seinää. Tämä tuntuu monesta pelottavalta ja niin sen Ressu haluaa näyttävänsäkin. Silti se ei ole koskaan ketään purrut tai potkaissut.

Vili taas suhtautuu yrmeästi kavion puhdistajiin, ja on pikkuhiljaa huomannut, että suurin osa kaikkoaa kun vähän heiluttelee takajalallaan.

Allyn taas ei tarvitse pelotella ketään se vain käyttää hyväkseen suurta kokoaan ja nostaa päänsä ylös katonrajaan, kun ratsastamaan pyrkivä haluaisi laittaa suitset sille.

Kaikissa tapauksissa on kyse siitä kuinka luonnollisesti käyttäydymme hevosten kanssa. Osalta ihmisistä tämä sujuu luonnostaan ja mitään ongelmia tämän nelikon kanssa ei ole. Eikä siinä ole mitään tekoa ihmisen koolla tai iällä tai sukupuolella. Mutta muilta vaatii aikaa oppia toimimaan oikein, ja kaikilta se ei luonnistu kunnolla koskaan. Rauhallisuutta ja itsevarmuutta ei voi teeskennällä, hevoset näkevät meidän läpi yhtä helposti, kuin me huomaisimme jos se olisi kirjoitettu tussilla otsaan.

Ressun osalta parasta on toimia sen kanssa tehokkaasti ja määrätietoisesti jättäen kaikki hössötys pois. Sen uhittelu kannattaa jättää täysin huomiotta. Komentelu tai väistely vain palkitsee sitä ollen palaute sen toiminnalle.

Vilin osalta paras konsti on oikea tekniikka jalan nostossa, jossa jalasta otetaan varmasti kiinni. Epävarma ja varovainen ote tuntuu hipelöinniltä. Jos tuntuu hankalalta, parasta jättää jalka nostamatta, ja harjoitella jollain helpommalla ensin.

Ally taas laskee päänsä alas ja antaa laittaa suitset helposti. Otteen siitä vain täytyy olla varma ja rauhallinen, eikä siitä saa tuntua ahdistavalta. Jos yrität roikkua päässä, se nostaa sitä vain korkeammalle. Käytä samaa tekniikkaa kuin ohjien kanssa ratsastaessa, odota että hevonen myötää. Eli kätesi on tuntumalla ja joustaa hevosen mukana jos se nostaa päätä, pian se myötää ja myöntyy suitsimiseen.

Mutta kuten sanottu, väkisin näiden kanssa ei kannata taistella. Itse oppii äkkiä pelkäämään ja samalla hevoset oppivat vain temppujensa tehostamista kun huomaavat niiden tepsivät. Parasta harjoitella ensin helppojen kanssa ja saada sitä kautta rutiinia sekä itsevarmuutta.

GP-kisat onnistuivat hyvin

Laaksolla järjestetyt kisat sujuivat järjestelyiltään hyvin. Ja Volvolle löytyi onnellinen uusi omistaja joka pääsi kurvailemaan sillä kentällä, kuten moni urheiluruudusta varmaan näki.

Myös lisäviidettä järjesti yksi poni, joka esteellä meni nurin ja siinä rytäkässä siltä lähti suitset päästä jääden maringaalin vatsavyöstä roikkumaan sen takajalkoihin. Paniikissa oleva poni ryntäsi mitään näkemättä kiitolaukkaa kilpailupaikalta pois. Se saatiin lopulta kiinni läheltä Talin golf-kentää, yli 5 km päästä. Se oli mm ylittänyt yhden Suomen vilkkaimmista kaduista eli Mannerheimintien. Poni selvisi kuitenkin onneksi retkestä pintanaarmuin.

Suurkiitokset Ollille ja Mialle, jotka talkoilivat kilpailuissa ja edustivat talliamme ansiokkaasti.

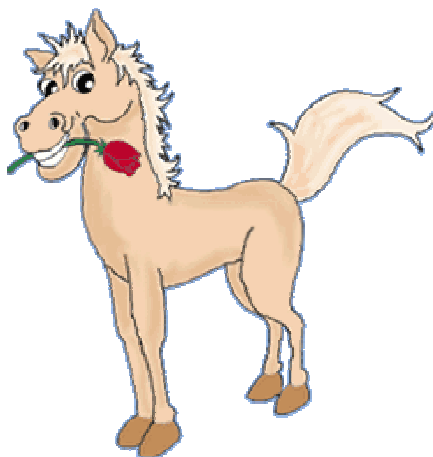
Esteharjoitus- kilpailut lokakuussa

Järjestämme lauantaina 13.10. pienet kilpailuharjoitukset, jossa halukkaat voivat ratsastaa rataa kilpailuolosuhteissa. Jos tulee tunkua niin osanottajat arvotaan.

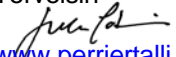
Luokat ovat korotettu puomiluokka, eli puomit irti maasta, 50-60 cm ja 70 cm luokka. Kaikki puhtaan radan menneet ovat voittajia ja saavat voittoruusukkeeseen.

Kisoissa tarvitaan myös avustajia, joten ne jotka eivät kilpaile voivat osallistua muutoin. Kilpailujen kutsu on netissä ja ilmoitustaululla, siellä on myös lista ilmoittautumista varten.

Hyvää syksyä

Terveisin

www.perriertalli.fi